

ΚΡΑΤΙΚΑ
ΒΡΑΒΕΙΑ
ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ

ΑΡΤΕΜΙΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΙΔΟΥ

ΤΑ ΣΚΥΛΙΑ ΔΕΝ ΓΑΒΓΙΖΟΥΝ ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ / ΓΛΥΠΤΙΚΗ

Τὸ ΡΟΔΑΚΙΟ

ΤΑ ΣΚΥΛΙΑ ΔΕΝ ΓΑΒΓΙΖΟΥΝ ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ / ΓΛΥΠΤΙΚΗ

ΑΡΤΕΜΙΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΙΔΟΥ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟ ΡΟΔΑΚΙΟ

Γεννήθηκε στη Λευκωσία το 1987, σπούδασε θέατρο, εργάζεται στην Αθήνα.

ΤΑ ΣΚΥΛΙΑ ΔΕΝ ΓΑΒΓΙΖΟΥΝ ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ / ΓΛΥΠΤΙΚΗ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

9. GASTRONOMIE DE L'ART
10. Η ΚΟΡΥΦΗ ΤΟΥ ΠΙΝΕΛΟΥ
11. Ο ΚΑΙΡΟΣ ΣΗΜΕΡΑ
12. ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ
13. ΠΑΡΘΕΝΟΓΕΝΕΣΗ ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΗ
14. ΚΑΘΑΡΟ ΚΙΤΡΙΝΟ
15. A MODERN PAINTER
16. ARTIST OF THE SMOKE
17. THE FILM MAKER
18. THE KITCHEN OF A FEMALE ARTIST
19. ΑΔΕΡΦΟΥΛΑ Ο.
20. ΤΑ ΔΑΚΤΥΛΑ ΤΗΣ ΑΚΗΔΙΑΣ
21. THE FAILURE OF PHYSICS
22. ΤΟ ΤΟΠΙΟ ΩΣ ΑΓΙΟΛΟΓΙΚΟ ΨΗΦΙΔΩΤΟ
23. ΓΙΝΕ ΚΙ ΕΣΥ ΒΡΕΦΟΣ ΑΝ ΤΟΛΜΑΣ
24. CURIOSITY OR THE AESTHETIC LONELINESS
25. ΜΗΝ ΠΤΟΗΘΕΙΤΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΠΟ
26. ΤΟ ΔΕΟΜΕΝΟ ΑΓΑΛΜΑ ΣΕ ΣΥΝΤΡΙΒΗ ΄Η ΣΥΝΤΡΙΒΑΝΙ
27. ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ
28. COCA COLA
29. THE VITAL POWER OF THE IMAGE
30. 30
31. ΠΛΗΘΟΣ ΠΛΗΓΩΝ ΕΙΧΑΝ ΑΓΓΙΞΕΙ ΤΟΝ ΒΟΝΑΠΑΡΤΗ ΜΕΧΡΙ ΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ «Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΒΟΝΑΠΑΡΤΗ»
32. ΓΟΝΙΜΕΣ ΜΕΡΕΣ ΜΕ ΤΕΧΝΗ
33. *ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΝΑΣ ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΚΟΛΠΟ ΣΟΥ*
34. ΠΩΣ ΔΥΝΑΜΙΤΙΖΕΤΑΙ Η ΕΠΙΘΥΜ ΙΑ

35. ΑΡΛΕΚΙΝ
36. ΓΛΥΠΤΙΚΗ
37. LEONARDO'S FAILURE
38. LA LETTRE K
39. ΒΓΕΣ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΛΟΓΙΚΟ ΜΕΧΡΙ ΝΑ ΠΟΤΙΣΤΕΙ Η ΥΠΑΡΞΗ ΣΟΥ ΑΠΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ
40. Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ
41. NO LACK OF GLORY
42. GARE DE L'EST
43. THE METAPHYSICS OF SCULPTURE
44. THE ESTHETIC LAWS OF INFINITY
45. ΤΕΧΝΗ, ΠΡΩΤΕΣ ΒΟΗΘΕΙΕΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΤΩΣΗ
46. *ΒΑΡΥ ΠΝΕΥΜΑ
47. ΓΑΛΛΙΚΟ ΚΟΡΝΟ
48. Η ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΟΥ ΖΩΓΡΑΦΟΥ ΠΟΥ ΖΩΓΡΑΦΙΣΕ ΤΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΤΑ ΚΟΨΕΙ
49. ΠΑΡΤΙΤΟΥΡΑ ΤΩΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝ ΤΑ ΣΧΗΜΑΤΑ
50. LA DOULEUR SANS LE CIEL
51. ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΧΡΟΝΟΥ ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΗ
52. THE VISUAL SINKING OF MEDIEVAL MAN
53. ΚΑΘΕ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΕΚΠΕΜΠΕΙ ΤΗ ΘΕΡΜΟΤΗΤΑ ΜΙΑΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ
54. ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΤΑ ΞΕΡΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΑΞΙΖΟΥΝ ΤΟ ΒΑΖΟ
55. Ω ΑΔΗ, ΦΡΕΝΟ ΤΗΣ ΦΘΟΡΑΣ
56. ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
57. ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ
58. ΑΓΙΑ ΝΥΧΤΑ
59. ΑΣΕ ΤΙΣ ΣΚΑΛΕΣ ΕΙΜΑΣΤΕ ΚΥΛΙΟΜΕΝΟΙ
60. ΑΚΑΤΑΣΤΑΣΙΑ
61. LES TEMPLES GOTHIQUES
62. ΙΣΧΥΡΙΖΟΝΤΑΙ ΟΤΙ ΣΤΑ ΓΑΛΛΙΚΑ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΟΥΔΕΤΕΡΟ ΓΕΝΟΣ

63. ΟΙ ΑΝΗΣΥΧΕΣ ΝΥΧΤΕΣ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΕΞΕΡΕΥΝΗΤΩΝ
64. ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΙΝΑΙ
65. ΚΑΛΕΣ ΟΥΛΕΣ!
66. Η ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΑΜΠΑΛΑΖ
67. LE MONASTÈRE DES MONDAINS
68. ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ - ΕΙΚΟΣΙ ΤΡΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΘΕΑΤΡΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΑΣΤΙΚΩΝ
69. Ο ΚΛΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΒΛΕΜΜΑΤΟΣ
70. RICHESSE MINÉRALE
71. L'HISTOIRE DE LA MUSIQUE
72. Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
73. Η ΑΝΟΜΟΛΟΓΗΤΗ ΘΛΙΨΗ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΑΣΕΩΝ
74. ½
75. ΤΟ ΣΚΑΛΙΣΤΟ ΠΟΔΙ ΜΙΑΣ ΧΡΥΣΗΣ ΑΡΠΑΣ
76. AU LIEU DE SCULPTURE
77. MADAME POMPADOUR
78. UNE ROBE ABRI
79. ΠΟΥΚΑΜΙΣΟ ΧΩΡΙΣ ΚΟΥΜΠΙΑ
80. BLIND DATE
81. ΚΟΛΠΙΚΗ ΓΩΝΙΑ
82. ΕΖΗΣΕ ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΜΠΥΡΕΤΑ
83. Η ΑΓΑΠΗ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΕΓΑΛΩΣΕΙ ΜΕΧΡΙ ΤΙΣ ΑΚΤΕΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
84. Η ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΕΙΝΑΙ ΠΟΙΗΤΙΚΗ
85. ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΕΡΓΟ ΤΕΧΝΗΣ
86. ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΣ ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΑΣ
87. ΕΝΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΠΡΟΣ ΕΚΘΕΣΗ ΔΕΝ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΕΡΓΟ ΤΕΧΝΗΣ
88. ΤΙ ΕΧΕΙ ΝΑ ΠΕΙ ΤΟ POST MODERN ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟ POST MODEM
89. ΧΩΡΙΣ ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ
90. ΜΙΛΆ ΕΥΓΕΝΙΚΑ

91. ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΜΑΣ ΑΝΑΤΡΕΠΟΥΝ

92. ΠΡΩΙΝΑ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΧΕΙΜΩΝΑ

93. LES NOUVELLES CLOCHES DE NOTRE DAME

94. Η ΘΛΙΨΗ ΜΑΣ ΕΝΩΝΕΙ

95. Η ΤΡΥΦΕΡΟΤΗΤΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΒΛΕΜΜΑ

96. GRIEF UNITES US. JOY IS AN EREMITE

Θέλω αλλά δεν σ' το λέω,
δεν έχεις ιδέα
τι κάλλος δίνεις και τι
κάλλος κρύβεις.
Είναι μεγάλη παρουσία
η απουσία επιβολής.
Γιατί με κοιτάς πάντα περίεργα;
Ο αναπτήρας
καθημερινώς μας εξυπηρετεί
και χωρίς να μας καίει τα χέρια
ο κεραυνός.

GASTRONOMIE DE L’ART

Να τρώμε και τις φλούδες άμα λάχει
από το πορτοκάλι.
Δεν είναι μόνο ο καρπός,
θρέφει κι η φλούδα το βάθος.

Η ΚΟΡΥΦΗ ΤΟΥ ΠΙΝΕΛΟΥ

Όλβος στα μάτια μας ο πολικός αστέρας
Διάττων μόνον ως Πληροφορία
Θυμίζει το άστρο Του
Κάθε νύχτα Χριστούγεννα!

Ο ΚΑΙΡΟΣ ΣΗΜΕΡΑ

Αίμα που δεν ξέρει προς τα πού να πάει
χύνεται μες το σώμα παλίρροια.
Ν' αφήσουμε τ' ακαλλιέργητα
να κάνουμε θερμοσύνη.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Αδερφέ μου,
ακροδάχτυλα των χεριών μου
δεν θυμάμαι σε ποιο σας μοιάζω,
η δεξιά μου χαίρει
και η αριστερή μου όλο πενθεί.

ΠΑΡΘΕΝΟΓΕΝΕΣΗ ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΗ

Ζωγράφος ψάχνει
αίσθηση τρίτης διάστασης
σε επίπεδη πένθιμη
επιφάνεια χωρίς λέξεις
άκαμπτη ως παρθένα.

ΚΑΘΑΡΟ ΚΙΤΡΙΝΟ

Μυστήριο δόθηκε,
θα οφείλουμε κάποια διαλεύκανση.
Μέχρι ο ερευνητής βρει
το αντίδοτο στο ζωμό του,
ο ιαματικός χόρτος
καλλιεργείται ανυπόληπτα
πλησίον του ασθενούς.
Ανεπαισθήτως το κάλεσμα,
δεν επιβάλλεται το Πνεύμα.
Αγαπώμενοι αποκτούμε
την αίσθηση της χειρός.
Έστω ο ελάχιστος βλαστός
στα παρατημένα χωράφια του νότου
αφηγείται την πρόνοια.
Το μυστήριο φανερώνεται
στον άνθρωπο
δια μέσου κάθε πνοής.
Στον ώμο,
στα ευλύγιστα στη θέρμη του ήλιου κλαδιά.
Αψίδα του θριάμβου
χτίζουν τα κοκαλάκια μας στη γη.
Από το καθαρό κίτρινο
του ράμφους ενός άγριου αετού
μας διακρίνει μόνο η Χάρις.
Η επιφάνεια οικονομία.
Η Υιική μας σχέση.
Ποιος είπε ότι το κάλλος
δεν χρειάζεται καλλιέργεια;
Χρειάζεται μόνο καλλιέργεια.
Πρώτη απιστία της μέρας:
Η ταραχή
στο πέταγμα μιας νυχτερίδας το ξημέρωμα.
Δώσε Κύριε ειρήνη με τα πλάσματά Σου.

-Ωραίοι, ωραίοι θόλοι!

A MODERN PAINTER

Τα μεγέθη άγνωστα σ' εμάς αποτυπώνουν μόνο τις αναλογίες ως σχέσεις.

Σταμάτησε να περπατά ακούγοντας την ανάσα ζωντανών και κεκοιμημένων, ο ώμος του ακουμπούσε στον τοίχο μπερδεύοντας τους εδώ με τους πιο κει. Δουλεύοντας στο Λονδίνο και βλέποντας καθημερινά τις μεγάλες ανθεκτικές λευκές πέτρες των κτιρίων, δημιουργούσε για τον εαυτό του, ταυτίζοντάς τον μαζί τους, εντύπωση αφθαρσίας. Θύμα του ύψους η πτώση, modern painter's fall.

ARTIST OF THE SMOKE

Μια μόνο διαδήλωση θα άξιζε τον κόπο. Αυτή που τα πανό θα έγραφαν «ΦΤΑΙΜΕ»

«Φήμες λένε πως δεν έχουμε απαλλαγεί εντελώς από αυτό το ελάττωμα»
Το ελάττωμα των κλειστών χειρών – χεριών.
Θες να μου στρίψεις ένα τσιγάρο θάρρους;
Στην πραγματικότητα εκείνο ήταν το δεύτερο ελάττωμα.
Καθόμαστε σ' αυτή την τιμητική θέση του μυστηρίου
την ίδια ώρα που το αγνοούμε.
Let's try to decipher the denial:
Η βάση μας είναι μια ψιλή ακατέργαστη κλωστή
Μη δημιουργήσουμε μια παθογόνο κατάσταση επάνω στο μετάξι
Ας τιμήσουμε το ίχνος της ύφανσης.
Ανθρωπολογική περιπέτεια της φθοράς.
Από μέσα ο άνθρωπος φλέγεται
Αλλά ας αφήσουμε
και κάτι αναπάντητο
στο πώς αξιολογείται ο καπνός.
Ανθοφορία στα αγριόχορτα!

THE FILM MAKER

«Δεν ξέρω αν οι σκηνές πάνω στη γη έχουν μεγάλη διάρκεια»

Πού «ωριμάζει ένας συλλογισμός»;
Στο κελάρι α! α! «στα μεγάλα βάθη πεδίου!»

Η δυστοκία κάθε κινηματογραφιστή:
πώς αποτιμάται η αναπηρία κάθε προσώπου.

Αξίζει να κοιμάσαι μόνο στην κοιλιά κάποιας γυναίκας.
Ο ύπνος αξίζει μόνο στην κοιλιά μιας γυναίκας.

Κοσμική νοσταλγία
-η κοιλιά της γυναίκας-

Η γνώση είναι καρδιακή.

Στη μια πλευρά βρίσκεται η πόλη και στην άλλη ένας ψύλλος.
Μήκος μελαγχολίας.

Είδε πως πέθαινε και φώναξε:
Μη μας το παίρνεις!
-το δώρο της ζωής-

Θα λεν, είδε τον κόσμο και έφυγε,
ακούμπησε το πόδι στις μύτες για να ξεκουραστεί.

Η φαντασία πληγώνει τον άνθρωπο.

Η τέχνη είναι τ' αποκαΐδια, η μαύρη στάχτη του.
Όμορφο κόστος.

Αχρείαστο.

THE KITCHEN OF A FEMALE ARTIST

Το μέλλον θα.
Μέσα στον φούρνο τα αμύγδαλα
παίρνουνε φωτιά.
Χωρίς τη σπίθα του κόσμου
μόνον ο κότσος αδικαίωτος.
Φλαπ φλαπ.

ΑΔΕΡΦΟΥΛΑ Ο.

Ήθελε μια φλογέρα
να παίζει γι' Αυτόν πλάτη σε γεροκορμό.
Άγρια λείψανα.
Χόρταινε η ζωή, πεινούσε αυτή.

ΤΑ ΔΑΚΤΥΛΑ ΤΗΣ ΑΚΗΔΙΑΣ

Τα δάκτυλα της ακηδίας
δάκτυλα κι αυτά
υστερούντα κομψότητος.

THE FAILURE OF PHYSICS

Ο παππούς μου εκτός από τα οστά του
άφησε και τις μπότες του.
Στο σπίτι φορώ τις μπότες του παππού.
Έχουν γούνα από μέσα.
Ο παππούς μου τώρα ζεσταίνεται από τη γη.
Το φως έχει κίνηση που γίνεται ορατή εστιάζοντας σε μια
ορισμένη δέσμη και δια της αντανακλάσεως.
Οι από κάτω ταξιδεύουν
μες τη λαίλαπα φωτός του πυρήνα πέρα δώθε στον χρόνο.
Αυτή την κίνηση δεν είναι δυνατόν να διακρίνουν τα μάτια,
ηττώνται φυσιοκρατικά,
ηττώνται που τόσο απέχουν του κέντρου
περισσότερο από μερικά εκατοστά λευκής γούνας
που θερμαίνει το πόδι.
Δεινός κολυμβητής των ρηχών δεν υπάρχει,
ρίξε μας στο ωκεάνιο βάθος της κολυμβήθρας Σου Κύριε
κι αποκατάστησέ μας ως εικόνα
και πλάσμα δικό Σου Φρόντισε
και τα άκρα μας και κάν' τα Μεσοποταμία.
Ευτυχώς είσαι πιο
εύθραυστη απ' τα μαλλιά σου Catherine Deneuve.

ΤΟ ΤΟΠΙΟ ΩΣ ΑΓΙΟΛΟΓΙΚΟ ΨΗΦΙΔΩΤΟ

Βουνό σπαρμένο με τα κοκαλάκια των Βυζαντινών, αυτοκράτορες και αυγούστες, μοναχοί και λαϊκοί έχουν τα κεφαλάκια τους εδώ κι εκεί, κάρες που χαιρετούν κι η γεωλογία αλλάζει, όπου είν' τα λείψανα μαρτύρων κάνουν το βράχο κάμπο, οι σπηλιές των εγκλείστων, στύλοι των στυλιτών, κορμοί των δενδριτών, ρίζες υπολείμματα βρώσης βοσκόντων, λεπτοί κόκκοι ερήμου αναχωρητών και αιχμηροί κυνόδοντες λεόντων, άλας και νερό κοχλάζον αλμύρα που κατάπιε κοχυλάκια στη θέση των λοβών, προσανάμματα, σπασμένα δόρατα, μέταλλα της γης που χώθηκαν βαθιά κάτω από δέρμα στο βουνό συνάγονται κι αυτά μ' ό,τι ακούμπησαν απ' τα κορδόνια, τις προβιές, τις κούπες, τα μαντήλια, η παρθενική όραση της ιστορίας. Το τοπίο ως αγιολογικό ψηφιδωτό.

ΓΙΝΕ ΚΙ ΕΣΥ ΒΡΕΦΟΣ ΑΝ ΤΟΛΜΑΣ

Όπως Εκείνος.

CURIOSITY OR THE AESTHETIC LONELINESS

Αισθάνθηκε έντονη αισθητική μοναξιά στα μάτια της όταν εκείνος αδιαφορούσε για το τι αναπνέει στον κόσμο. Όμως σε περίπτωση που σου μπει ένα φτερό περιστεριού στο στόμα καλύτερα να το βγάλεις γρήγορα - χρησιμοποιώντας τα δάκτυλα. Έκλεισε τη δεκαετία καπνίζοντας Prince και χορεύοντας βυζαντινή σάμπα. Σίγουρα υπάρχει κάποια διαταραχή. Το άνθος ανοίγει με όλα του τα πέταλα. Είμαστε όλοι πολύτεκνοι. Πολύνεκροι. Δυο χιλιάδες πετραδάκια πέφτουν απ' το βουνό σαν το αγίασμα. Διαθέτει μόνο μια στοιχειώδη ικανότητα σύνθεσης την οποία φροντίζει για κάποια αιχμή, βάθος, επιφάνεια και εν τούτοις υστερεί. Για την αχόρταγη περιέργεια των ματιών στις εικόνες του κόσμου ας γίνουμε λογοτεχνία, κοντσέρτο για όμποε και ορχήστρα, σπλαχνικό γεγονός της Ευρώπης.

ΜΗΝ ΠΤΟΗΘΕΙΤΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΠΟ

Σπασμένα πράγματα.
Ο έναρθρος κόσμος θα έπρεπε
να φτιάχνει πιο αρμονικές σχέσεις.
Η σχέση τους όμως έχει γίνει άθλημα.
Ψάρια ιχθυοτροφείου.

Εικόνες ερήμου οι ζωές των ανθρώπων
Που λες Νικολάκη μου τα υπάρχοντά μας
Κάποιος είχε μπλε μάτια
που δεν του ταίριαζαν επ' ουδενί
Δεν ξέρω αν τα πήρε μαζί του
Δεν μου αρέσουν λέξεις όπως: μεταλαμπαδεύω.

Μην πτοηθείτε από τον κόπο
η συντροφικότητα είναι σπουδαία!

ΤΟ ΔΕΟΜΕΝΟ ΑΓΑΛΜΑ ΣΕ ΣΥΝΤΡΙΒΗ ΄Η ΣΥΝΤΡΙΒΑΝΙ

Ο ιστορικός λαιμός αδιαφορεί να αναπνεύσει προσωπικά έχοντας βήχα γενίκευσης. Ακατανόητο πώς οι επιστήμονες της φυσικής δεν έχουν γίνει σπουδαίοι ποιητές από την παρατήρηση των αμέτρητων μορφών ύλης που μελετούν. Η προσευχή συνεχίζεται στα κέντρα των Αθηνών με την ύψιστη δέηση «Άνοιξε, άνοιξε γιατί δεν αντέχω!»

Σε αγαπώ παγκόσμια,
Το Δεόμενο Άγαλμα σε Συντριβή ή Σιντριβάνι

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ

Ένας υπέρτατος πόνος
προχωρούσε στηριγμένος
σχεδόν πάνω στις φλέβες της.

Άμα αγαπιόμαστε είμαστ' ωραίοι!
Πόσο ωραίοι;
Τραυματισμένα ωραίοι
Hooray!

COCA COLA

Φυσαλίδες τα λόγια μας
εύκολα ξεθυμαίνουν
αφρίζοντας πάτο.

THE VITAL POWER OF THE IMAGE

Ένα τεμνόμενο σώμα με τα ζωτικά όργανα εκτεθειμένα παύει να βλέπει, γίνεται το ίδιο θέα σαν ανοιχτό παράθυρο κι ο γιατρός πάει για κυνήγι. Το βράδυ θα πει στόχευσα με ακρίβεια κι έπιασα μια μπεκάτσα. Έχει θάμπος η ζωή, δεν την αφήνει κανείς εύκολα μέχρι να δει τι κρύβει. Δεν την αφήνει δεν είναι;

30

Ας αφήσουμε
τη νύχτα να βγάλει
από τα μάτια μας
τα αγκάθια του ήλιου.
Ας μας αρπάξει τρυφερά το βλέμμα.

ΠΛΗΘΟΣ ΠΛΗΓΩΝ ΕΙΧΑΝ ΑΓΓΙΞΕΙ ΤΟΝ ΒΟΝΑΠΑΡΤΗ ΜΕΧΡΙ ΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ
«Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΒΟΝΑΠΑΡΤΗ»

Μετά την επανάσταση τον είδε να παίζει μ' ένα δοξάρι παράταιρα μεγάλο για το μικρό βιολί του, αλλά δεν ήταν μουσικός για να βγάλει συμπεράσματα. Κατάλαβε όμως ότι νοσούσε όταν τον έπιασε ν' ακούει την *απώτατη καταγωγή* ως *απόπατη*. Εκείνη απέφευγε να αγγίζει κουκούτσια γιατί πίστευε πως μπορεί να φύτρωνε επάνω της το δέντρο. Τελικά πήρε τον άνδρα οικόσιτο κι όταν τον ρωτούσαν «Πού κατοικείς;» εκείνος απαντούσε «Εμπρός στο παράθυρο».

ΓΟΝΙΜΕΣ ΜΕΡΕΣ ΜΕ ΤΕΧΝΗ

Τι άλλο να πούμε
για τις αμμουδερές εκτάσεις
της ήβης
στις ακτές της οποίας
ο ωκεάνιος θρίαμβος
στεφανώνεται με φύκια.

ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΝΑΣ ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΚΟΛΠΟ ΣΟΥ

Της αρέσουν λέξεις από θήτα όπως θώρακας ή θηρία, ενώ τελευταία τρώει πολλά κόκκινα μήλα. Ευτυχώς δεν ασχολείται με την ψυχανάλυση αλλιώς θα της έλεγαν ότι αυτά έχουν ξεκάθαρα σεξουαλικό συμβολισμό. Παρατεταμένα Α! και Ω! και Πάμε ν' αλλάξουμε δέρμα! και Ω Γη της Επαγγελίας, τα έλατα φύονται σε μεγάλο υψόμετρο! Αυτά ναι, αυτά θα 'θελε να της τα πει χωμένη στα μαλλιά της, βλέποντας πως δεν θα 'βρισκε ησυχία πέρα από 'κείνη τη γνώριμη θαμνώδη έκταση τη στιγμή που συνθηματολογούσε: Μη διορθώνετε παρά μόνο μεθυσμένοι!

ΑΡΛΕΚΙΝ

Στο κεφάλι μεγάλη πλατεία με αέρα,
σκίτσο του νέου κόσμου,
δεν έχει γεωγραφία μόνο υπαρξιακή φροντίδα ερωτική.
Ένα ωραίο σώμα σκεπάζεται από τρυφερότητα
Ένα ωραίο πνεύμα από ωραίο σώμα
Ένας ωραίος λόγος από ωραία ελευθέρια.
Οι πιο ωραίες γυναίκες του κόσμου
ζουν σχεδόν μέσα στον ποταμό,
οι πιο ωραίες μουσικές από ωραίες γυναίκες
στη μεγάλη ώρα της άγιας εκπνοής.
Ηβικός ο πρώτος βαθμός του είναι της,
μπαίνει στ' αυτιά από το τύμπανο της επιθυμίας
ντιγκ νταγκ ντογκ!
Το δέρμα της αναστατώνεται και τα μαλλιά της
γίνονται σγουρά από την έξαψη της καμπύλης.
Το More Than Ever More Than Forever
πονηρό μέτωπο του αγώνα.
Ολόκληρη ιδιωτική ιστορία.

ΠΩΣ ΔΥΝΑΜΙΤΙΖΕΤΑΙ Η ΕΠΙΘΥΜΙΑ

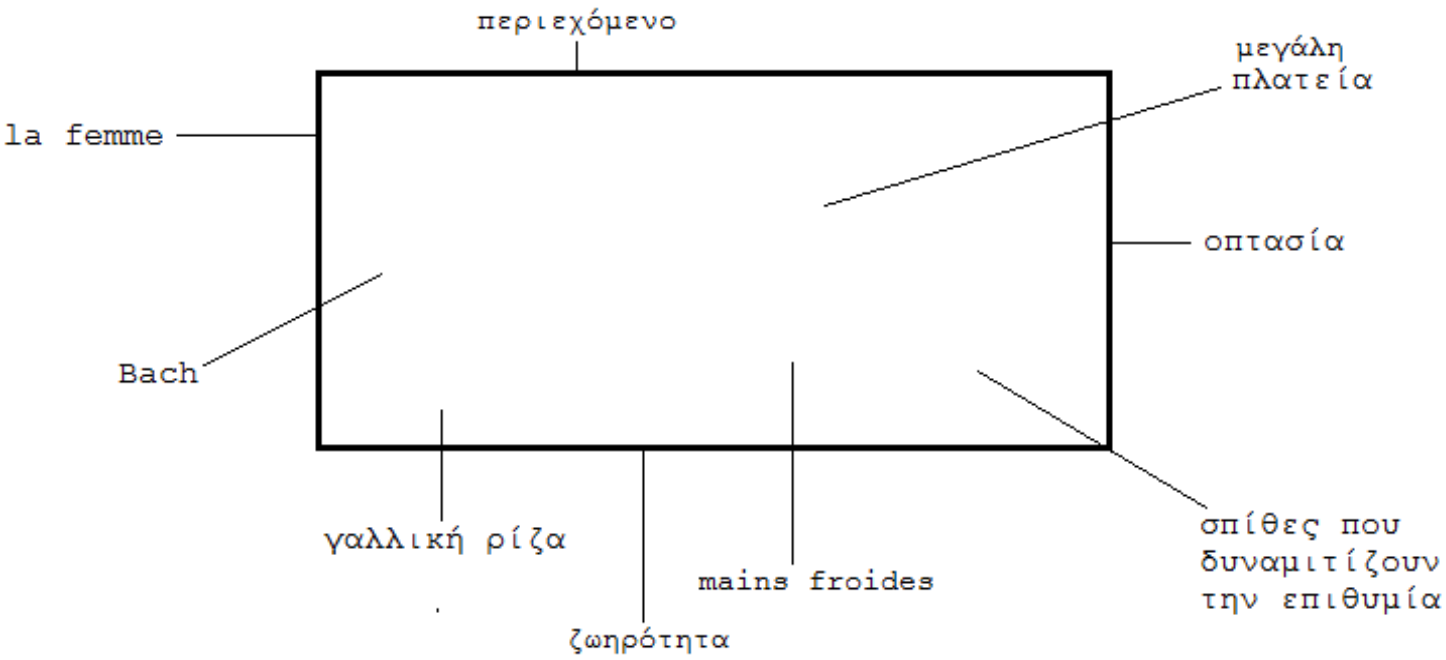

ΓΛΥΠΤΙΚΗ

Το σπίτι είναι παλιό και όλες οι βρύσες στάζουν, οι λανθασμένες αντιδράσεις έκαναν να σκέφτεται τα πράγματα έπειτα για να τα διορθώσει. Μετά τον μεγάλο πόλεμο έπρεπε να χαραχθούν στα μάτια όλων των γλυπτών του αρχαίου κόσμου ή όσων φτιάχτηκαν κατά το πρότυπο αυτό, δάκρυα κάτω και γύρω από τα μάτια, και όχι να παριστάνουν ότι η λύπη δεν τους άγγιξε ποτέ, ενώ το κάλλος είναι αιώνες βαθιά πληγωμένο.

LEONARDO'S FAILURE

Κάτω από το τραπέζι βρίσκονταν μικρά νεκρά ψάρια, σε πολλά ήταν μόνο τα κεφάλια με τα ασημένια λέπια τους να αντανακλούν το φως φανερώνοντας πως δεν είχε περάσει πολλή ώρα από τότε που είχαν ακόμα μέσα τους ζωή. Αυτό θα αρκούσε για μια καλή σύνθεση, κρίμα που δεν την είχε σκεφτεί όσο ζούσε. Ένα από τα αγάλματα γύρισε να κουμπώσει στο πλάι το δέρμα του, ενώ ένα άλλο το κοίταζε σε θέση en face με γουρλωμένα τα μάτια. Τα γλυπτά κατέβαλλαν μεγάλη προσπάθεια να πείσουν για τις ζωντανές τους αισθήσεις. Όμως ακόμα και με μαζεμένα μαλλιά ξεγλιστρούσαν στις παρειές μικρές μπούκλες έτσι ώστε κοιτάζοντάς την δεν μπορούσε πια να δώσει σημασία σε κανένα Λεονάρντο. Το έργο τέχνης διάτρητο μπροστά στο πρόσωπο, αποσυρόταν πια ξεχασμένο στο μέλλον.

LE DÉBUT DE L'HISTOIRE

Στα σπήλαια παραμονεύει η ιστορία, μέχρι που κάποιος χρειάζεται
να καταμετρήσει τις προμήθειες μιας αποθήκης.

L'HISTOIRE DU VISAGE DE L'ART

Πώς εξαντλείται στη χειρονομία το αίσθημα; Το χέρι που στο Βυζάντιο
έδειχνε ότι μιλά, στην Αναγέννηση απορούσε.

LE PAYSAGE

Το τοπίο δεν το χωρά ένας νους,
η φωτογραφία επεκτείνει τη μνήμη.

LE PAYSAGE DE LA TRISTESSE

Όταν αρρώστησε η γιαγιά μου περπατούσα
κι από κάτω περνούσε ποταμός θλίψης.

LE DÉBUT DE L'HISTOIRE
DU VISAGE DE L'ART
COMME
LE PAYSAGE
DE LA TRISTESSE
DE LA LETTRE K

Κλίνη οδύνης
Καταθέτει αγιοσύνη
Κλειδωμένη.

ΒΓΕΣ ΕΞΩ
ΑΠΟ ΤΟ ΛΟΓΙΚΟ
ΜΕΧΡΙ ΝΑ ΠΟΤΙΣΤΕΙ
Η ΥΠΑΡΞΗ ΣΟΥ
ΑΠΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ

Σχέση είναι ο χώρος του προσώπου, εκεί όπου εισβάλλει η περίπτωση, πρέπει το σώμα να γίνει το χώμα, να μάθουμε ν' αγαπούμε Ο ΣΤΟΧΟΣ. Έτσι ξεκίνησε η παρεξήγηση.

-Σαν άνθρωπος θα σας μιλήσω με ανθρώπινη φωνή, είμαι κάποιος που μυρίζει κόκκαλα. Η γυναίκα που αγαπώ είναι αιχμάλωτη των ιδεών της.
-Βρες τα πτητικά της μέσα.
-Και μετά;

Περνούσαν τα χρόνια χωρίς κανένα κέρδος, σάπιζαν οι σάλπιγγες μέσα στο σώμα, έπειτα άρχισε να βάλλεται η ψυχή, αφού πέρασαν οι πρώτες χιλιετίες στη ζωή είπε, *μάλλον είμαι το σύμπτωμα*, αν δεν το διατύπωνε θα πνιγόταν με το κουκούτσι της οκνηρίας. Πλησιάζει τον κόσμο με πρωτόγονη περιέργεια έτοιμη την ίδια στιγμή να αναλάβει κάθε ευθύνη, *αν μας τραβήξει κάποιος απροειδοποίητα μια υπερφωτογραφία, υπερκόσμια να χωράμε όλοι μέσα, ένας να βάλει το χέρι μπροστά στο φακό, βγήκαμε μαύροι.* Όταν μιλά, η γλώσσα μοιάζει να 'χει περάσει από μοντάζ. Δεν ολοκληρώνει τη σκέψη, τις προτάσεις όμως, ναι. Ζει σ' ένα διαρκές μεθύσι, ακατάπαυστο, συνεχές, μονίμως ξεσηκωμένη και σε κατάσταση ταραχής. Περπατά, κάθεται, πίνει ένα ποτήρι νερό. Αυτά δεν δηλώνουν απαραίτητα προχειρότητα σκέψης, γίνονται από ίλιγγο. Δεν ξέρει τη μέση οδό, ξεπέρασε τα αισθητηριακά όρια, ζει για το λάθος, είναι πιο δυνατή από την απόρριψη. Τίποτα από αυτά ίσως να μην είχε κατορθωθεί αν τα χέρια της μαμάς της ήταν κρύα.

-Ηρεμήστε, μας περιμένει η αιωνιότητα στη γωνία!

NO LACK OF GLORY

I am the green water of a little river
I am someone that smells bones
I am the symptom
I am all the people that passed from here
I overcame the aesthetic limits
I live for the mistake
Wild relics
I want to explore everything
that exists in the world
I wish someday to want
nothing more than your wish.

So many words
that I don't know and never won't
An everyday try to learn some more
in order to fill our present with sympathy.
Forgive me my love,
I'm limited by my lack.

NO LACK OF GLORY!

GARE DE L'EST

We are the obviation of the creation's rhythm
So much unrecognized beauty
And the sky discloses grey over our bodies.
Trees in array. Armies of aligned trees.
A man among the logs photographs the trains.
A symphonic orchestra of naked deciduous trees
Un, deux, trois
The valleys are filled with violins.
Simone Weil, what is the maximum speed of an image?
I hear the sounds of the universe
How can I convey the outside-inside,
the joys and the anguishes of the world
«Where is He? In His absence»
Bien sûr!

THE METAPHYSICS OF SCULPTURE

Observe the sculpture in order to discover
the observation of the sculptor.
Nothing more to seize
than the defeat of the material.
Every body is an alternate reality.
A silent composition of eternity.
The Creation, the freedom of proofless.

THE ESTHETIC LAWS OF INFINITY

From the nostalgic moment of paradise,
to solitude;
Glory always quiet
in the fraction in between
the world and the perception.
It's not an isolated state
it's an open space,
a rational spatial anatomy
simulating the esthetic laws of infinity.
Nothing belongs to us,
everything belongs to the present.
No matter what,
we are a contemporary laugh
looking for congrats.

ΤΕΧΝΗ, ΠΡΩΤΕΣ ΒΟΗΘΕΙΕΣ ΜΕΤΑ ΤΗ ΠΤΩΣΗ

Λάβα επίγνωσης θανάτου πυρώνει τον άνθρωπο
Δεν υπάρχει μεγαλύτερη εργασία
Όλη η λογοτεχνία βασισμένη στο πεπερασμένο
Δεν ξέρει αν τελικά χρειάζεται να έχει κανείς μνήμη
Τι απεριποίητη ερμηνεία ο κόσμος μας
Φαινόμενο ψυχογλωσσικό
Δεν σταματά να περνά από τους διαδρόμους
του μουσείου της Lille
Ακούει τον αέρα σε ρε# ή φα# χαμηλό
Οι ήχοι ως νότες εκκλησιαστικού οργάνου
Η φωνή ακούγεται ολόκληρη
όχι καθώς παράγεται αλλά αφού σταματήσει
Ο πραγματικός ήχος βρίσκεται στην αντήχησή του
Επειδή έπαψε
να εισβάλλει ο αέρας στα ρινικά σπήλαια
σημαίνει πως πέθανε;
Ὑπαρξιακή μον. /
Ενδοϊστορικοί προβληματισμοί
Ανησυχίες μόνο σωτηριολογικές
Χρειάζεται διφωνία
Πιστεύει πιο πολύ σ’ αυτά που δεν βλέπει
Τι γίνεται με τους αγγέλους;
Χαρακτηρίζουν την Αναγέννηση
Κανείς δεν μπορεί να καταλάβει τις πέτρες καλύτερα
Δεν είναι βυζαντινοί αλλά Τον ψάχνουν
Αρχιτεκτονική, η μάχη του υλικού με τον χώρο
Γλυπτική, η μεταφυσική της μάχης.
Γλύπτης βαρύς* ως κλαδάκι.

*ΒΑΡΥ ΠΝΕΥΜΑ

Η γεωλογία της πραγματικότητας χαρακτηρίζεται από απρόβλεπτο έδαφος:
Ύπαρκτό πρόσωπο είχε βαρύ πνεύμα, πήγε να δει τον κρατήρα, και έπεσε μέσα.

ΓΑΛΛΙΚΟ ΚΟΡΝΟ

Στέκονται ανέραστα μπροστά της
-η εικόνα-
γίνεται μια κατάσταση
ανελέητων διασυρμών
-δεν έχουν ιδέα τι βλέπουν-
Ευτυχώς ο χειμώνας έρχεται ολοταχώς.
Η παρουσία είναι ένα γαλλικό κόρνο
γυρνά ο αέρας στο σωλήνα
μέχρι να βρει ο ήχος την έξοδο.
Χωρίς ενθουσιασμό
αδειάζουν με σπατάλη οι πνεύμονες –
holly air
πώς θα παίζουν τον Mozart!

Η ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΟΥ ΖΩΓΡΑΦΟΥ ΠΟΥ ΖΩΓΡΑΦΙΣΕ ΤΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΤΑ ΚΟΨΕΙ

«Μια συνηθισμένη γωνιά του πραγματικού»
ξηλώθηκε για να μπει μέσα του.
Οικειότητα είναι η οδύνη του κόσμου.
Δερμική.
Ό,τι απέμεινε από τον Αδάμ.
Η μαρτυρία του ζωγράφου που ζωγράφισε τα λουλούδια
για να μην τα κόψει:

Είμαι αφηρημένος, με απορροφούν τα πράγματα
ίσως πεθάνω νωρίς.
Έτσι πεθαίνουν οι άνθρωποι
τους απορροφούν τόσο τα πράγματα που εκλείπουν.

ΠΑΡΤΙΤΟΥΡΑ ΤΩΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝ ΤΑ ΣΧΗΜΑΤΑ

Ομορφιά δεν είναι η τελειότητα,
με το βλέμμα στο πρόσωπο κοιτάμε το άπειρο.
Βλέποντας τον ουρανό σκέφτομαι εσένα!
Να θεωρείς την αγάπη μεγάλη,
συνεπώς να γεύεσαι
κάθε τι που αναγγέλλει
η αρχιτεκτονική των προσώπων.

LA DOULEUR SANS LE CIEL

Elle cherche dans l' inconnu le visage du Bonheur.

Ασπρόμαυρη, στραμμένη στο πλάι.
Το σκουλαρίκι της βαρύ εκκρεμές πάθους.

Quelque chose, quelque chose à cette époque!

Το σκουλαρίκι της ηδυπαθώς κυματίζει.
Θάλασσα πένθους πηγάζει από τα ύψη.

La douleur sans le Ciel.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΧΡΟΝΟΥ ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΗ

Έλεγε δεν πάει πολύς καιρός, κι εννοούσε αιώνες.

Δεν ξέρω αν τρέχει με την ίδια ταχύτητα το αίμα στις φλέβες μας.

THE VISUAL SINKING OF MEDIEVAL MAN

Δεν ήθελε να είναι ένα πρόσωπο ξινισμένο
από τη λεμονόσουπα,
αλλά μια προτομή ανάμεσα σε πρασινάδα.
Υπάρχει ολόκληρος χώρος ερμηνείας μέσα της.
Η εικόνα παίρνει διαστάσεις.
Έχει το οπτικό βύθισμα του μεσαιωνικού ανθρώπου.
Η ωραία ζωή των Ουρανών μπαίνει στα μάτια της.

It's late / No, it's not.
Θα τα πούμε και σε άλλες εποχές.

ΚΑΘΕ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΕΚΠΕΜΠΕΙ ΤΗ ΘΕΡΜΟΤΗΤΑ ΜΙΑΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ

Μικρά μωβ μύρτιλα ήταν πεσμένα στο χώμα. Έδινε λιγότερη σημασία στα λόγια. Την απορροφούσε η εικόνα. Είχαν αρχίσει να σχηματίζονται λίμνες στα ρούχα της απ' τα δάκρυα.

-Δεν μπορώ να σταματήσω.

-Τι κοιτάς;

-Τις ρόγες που άνοιξαν
Το χορτάρι απλώνεται
Χαρά της δόξας!

Τα καινούργια μας παπούτσια καλούνται ν' ανταποκριθούν στα πράγματα χωρίς να έχουν την εμπειρία τους, εκείνη όμως στο κάθισμα ενός σταθμευμένου αυτοκινήτου στο νοσοκομείο «ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ» κοιτώντας τους πεσμένους καρπούς στις λάσπες έκλαιγε από συγκίνηση για ό,τι δόθηκε στους ανθρώπους.

-Victoire! Victoire!

Κάθε καλοκαίρι εκπέμπει τη θερμότητα μιας τραγωδίας.

ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΤΑ ΞΕΡΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΑΞΙΖΟΥΝ ΤΟ ΒΑΖΟ

Η δυσκολία παλεύει
με την αστοργία του κόσμου,
ξυπνά την επιείκεια.
Στην έξοδο αναβράζον το υλικό.
Κεκαλυμμένη δωρεά.
Η τέχνη, τέχνη σιωπής.
Θερμός ήχος υποδοχής
του φθαρτού σημαίνει το άφθαρτο.
Ακόμα και τα ξερά λουλούδια
αξίζουν το βάζο.

Ω ΑΔΗ, ΦΡΕΝΟ ΤΗΣ ΦΘΟΡΑΣ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ποια δημοκρατία;
Έτσι κι αλλιώς οι νεκροί θα έχουν πάντα την πλειοψηφία.

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ

Υπάρχει ιδιωτική ιδιοκτησία;
Ο θάνατος είναι κοινή περιουσία.

ΑΓΙΑ ΝΥΧΤΑ

Αργά το πλήθος μεγαλώνει.

ΑΣΕ ΤΙΣ ΣΚΑΛΕΣ ΕΙΜΑΣΤΕ ΚΥΛΙΟΜΕΝΟΙ

Φεύγει ο τόπος δεν είναι πια εδώ
Η ζωή προχωρά
Καλλιεργήσιμος χώρος το μέλλον.

ΑΚΑΤΑΣΤΑΣΙΑ

Τι να Του πω μετά, συγνώμη αγνόησε την ακαταστασία μου;

LES TEMPLES GOTHIQUES

Τα παράθυρα των ναών τρέπουν το φως σε ησυχία,
αποκαλύπτεται όλη η σιωπή του μεγέθους.
Τα βιτρό,
τούλι στα μάτια της ιστορίας.

Les fenêtres des temples
tournent la lumière tranquillement,
tout le silence de la taille se révèle.
Les vitraux,
le tulle devant les yeux de l'histoire.

ΙΣΧΥΡΙΖΟΝΤΑΙ ΟΤΙ ΣΤΑ ΓΑΛΛΙΚΑ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΟΥΔΕΤΕΡΟ ΓΕΝΟΣ
ILS PRÉTENDENT QU'EN FRANÇAIS IL N'Y A PAS DE GENRE NEUTRE

-Pilatus!

Je lève toujours la main mouillée.

ΟΙ ΑΝΗΣΥΧΕΣ ΝΥΧΤΕΣ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΕΞΕΡΕΥΝΗΤΩΝ

Τα πόδια γλιστρούν
στις γυαλιστερές πέτρες του δρόμου
40°C ζέστη το συμπλήρωμα
στην έλλειψη της ανθρώπινης θέρμης.

Ποίηση,
θάρρος
στην ιλιγγιώδη πραγματικότητα,
πανωλεθρία της νύστας!

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΙΝΑΙ

Αποτινάσσονται τα ακάρεα σκόνης,
ηδονικά προσλαμβάνεται
το Πρόσωπο
ως τιμώμενο Τώρα!

ΚΑΛΕΣ ΟΥΛΕΣ!

Δρασκελίσματα στα βράχια τα βλέφαρα,
χάνουν ισορροπία,
πέφτουν στη θάλασσα βλέποντας
το αποκεκαλυμμένο της στήθος
ΜΠΛΟΥΜ!

Η ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΑΜΠΑΛΑΖ

Η σοκολάτα πρέπει να διατίθεται σε κουτί υπό μορφή μικρού κύβου ή λεπτής πλάκας με συγκεκριμένου τύπου και υφής χαρτί να τη σκεπάζει πριν το επάνω μέρος του κουτιού την καλύψει, όπως και οι καραμέλες πρέπει να συσκευάζονται μια-μια σε συμπαγές λεπτό περιτύλιγμα του οποίου η σύσταση να δημιουργεί αφαιρώντας το περιεχόμενο, την παραγωγή ήχου όπου η επικέντρωση σε αυτόν αλλά και στον τρόπο με τον οποίο η διαφανής αυτή μικρή επιφάνεια παίρνει σχήματα μες την παλάμη, να βοηθά ώστε να αυξήσουμε την προσοχή και να περάσουμε εντονότερα τα πράγματα γύρω μας, μέσα μας. Έτσι ποιος θα αρνείτο την κοσμοϊστορική δυναμική ενός περιτυλίγματος το οποίο κρατούσε για μέρες στην τσέπη επιτρέποντάς της να δει πίσω από την εικόνα της Γαλλίδας που με το τέλος της προβολής, και έχοντας πια όλοι οι υπόλοιποι θεατές αποχωρήσει, ζήτησε με ύφος κάποιας παλαιάς αυστηρότητας στα ανεκφράστως επίπεδα χείλη της, οδηγίες πρόσβασης στις κοινές τουαλέτες, ενώ με συμπάθεια της απαντούσε με το περιτύλιγμα στο χέρι νιώθοντάς την να προχωρά πίσω της καθοδόν προς αυτές. Όπως και να το κάνουμε, από τα ξανθά μαζεμένα της μαλλιά ξεγλιστρούσαν εκείνες οι μερικές μπούκλες που αρκούσαν να στολίσουν την όψη της, η οποία, αποχαιρετώντας εικοσιπέντε χρόνια πριν την εφηβεία, κουβαλούσε πια μια γοητεία που τραυμάτιζε μη μπορώντας με στοργή να ακουμπήσει. Τη φαντάστηκε καθισμένη στο γραφείο της με πράσινους τοίχους και σταθμευμένο στην είσοδο το ποδήλατο, το οποίο βγαίνοντας θα άφηνε δεμένο στη γέφυρα που από κάτω περνούσε ζωντανό το ποτάμι.

LE MONASTÈRE DES MONDAINS

The woman, the quietness of the aquatic crowd, the GlaxoSmithKline, les nouvelles cloches de Notre Dame influenced by the place alike all living organisms through the adaptation process, a visual literary installation of language, to fight the silence - a modern tragedy, loneliness will give birth to the prodigal son whilst opening the road to return.

Grief unites us. Joy is an eremite.

Two eyes are kept open with a surgical instrument. Over passes a burst of white light.

Bells are ringing! Bells are ringing!
Bells are ringing!
Bells are ringing!
Father, you must leave, the train will run over you!
Which train? There's no train passing from here. Oh!
The mother puts her fingers in the eyes.

It's not as if nothing could be comforting, but I didn't really care about being comforted. I was looking at the sewerage from opposite; it had a small leakage that created a stream on the side road. Cancer of the spirit. Wrong depth.

She's ready.
How do you know?
She has the look of Choice.
She's crying.
I don't want to have an iceberg within.
With a huge wound on the mouth.
You don't.

She didn't want to be a bitter lemon face, but a bust between greenery.
There's a whole space of interpretation within her.
The image takes on dimensions.
She has the visual sinking of medieval man.
The heavenly life gets in her eyes.
It's late / No, it's not.
We will meet in other epochs as well.

Extended A! and Oh! And Let's go change skin! And Oh The Promised Land, the firs sprout in high altitude! Yes, that's what she would like to say to her, nested in her hair, seeing that she would not find peace beyond the familiar shrubby stretch.

ΕΙΚΟΣΙ ΤΡΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΘΕΑΤΡΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΑΣΤΙΚΩΝ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

1. Η διατύπωση ως πρώτη μορφή πράξης.
2. 0 άνθρωπος δεν αποκαλύπτεται επεξηγηματικά.
3. Ιστορία, η ιστορία της πτώσης.
4. Το αμάρτημα της απουσίας.
5. Απουσία - το λογικό και ιστορικό επιχείρημα.
6. Μύθοι - ζωντανές απορίες και ιστορική υπέρβαση.
7. Ο μύθος ως συναίνεση – η απελευθέρωση από την ομηρία του τεκμηρίου.
8. Ιδεοληψία και ουτοπισμός στη μυθοπλασία.
9. Ζήτω η ήβη.
10. Δεν υπάρχει πείραμα - Η σχέση διαταράσσει τον χρόνο.
11. Ανοίγοντας τα πόδια σε ένα άλμα πάνω από το πυρ του αινίγματος.
12. Τέχνη σεισμός.
13. Πώς το επί μέρους μεταφέρει το όλο.
14. Η αφήγηση δεν σταματά στο γεγονός του θανάτου.
15. Το αίτημα ο άνθρωπος να χωρέσει περισσότερα απ' όσα χωρούσε.
16. Η συνειδητοποίηση του Λόρενς μετά τον Πουανκαρέ:
    οι συνέπειες του πετάγματος της πεταλούδας θα φανούν αργότερα.
17. Η ευθύνη του θεατή.
18. Το αξιολογικό κριτήριο της τέχνης - το εσχατολογικό αποτέλεσμα.
19. Μεταφέροντας Ουρανό.
20. Πώς ακουμπά κάπου το βλέμμα που είναι σκορπισμένο από δω, από κει.
21. Αντίσταση στην αναγκαιότητα της νόησης.
22. Η εμπειρία, το βίωμα, τα σγουρά της κόκκινα μαλλιά ανεμίζουν στο άλογο καλπάζοντας σχέση.
23. Τιμή στη σχέση.

Ο ΚΛΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΒΛΕΜΜΑΤΟΣ

Η κατεξοχήν μορφή της δυνατότητας για όραση, προϋποθέτει αρχικά τη στέρηση του πεδίου. Πρώτο στάδιο, το πεδίο ως υποψία• τελικό στάδιο, το πεδίο ως πραγματικότητα. Πρέπει πρώτα απ' όλα να καταπραϋνουμε τα συμπτώματα του κλονισμού - στην καταγωγή της η ασθένεια της αισθητικής τύφλωσης είναι πληθωρική. Η αδυναμία ενεργοποίησης του οπτικού μηχανισμού πρόσληψης είναι καρπός είτε μιας υπέρ-αφθονίας πληροφοριών, είτε μιας παντελούς απουσίας οπτικών ερεθισμάτων, ή ακόμα μιας έπαρσης του βλέμματος που αυταπατάται όταν διακηρύττει πως βλέπει.

Η ΕΣΤΙΑΣΗ ΔΙΑΝΟΙΓΕΙ ΤΟ ΒΛΕΜΜΑ

Θα έπρεπε να μιλάμε για μια παιδαγωγική της λεπτομέρειας, επενδύοντας σε συστηματικά μαθήματα οπτικής, άσκηση στο συγκεκριμένο, πώς κοιτάζω ένα έργο, πώς ασκείται το βλέμμα ώστε έπειτα, έτοιμο ανά πάσα στιγμή να συγκινηθεί, ακουμπά ευένδοτο σε όλα τα μήκη των επιφανειών του κόσμου. Η αρχιτεκτονική της μορφής ενός γλυπτού, η ευταξία των σχημάτων στους γοτθικούς ναούς - αρμονία του βλέμματος που γίνεται αρμονία της σκέψης. Η κυρίως σπουδή του βλέμματος ξεκινά με την εκμάθηση του πώς να οργανώνεται ώστε να εκφεύγει του χάους. Από εκεί και έπειτα ασκείται η σχέση ενστίκτου και οίστρου, ανοίγοντας στην αίσθηση των πραγμάτων και τη γεύση των φαινομένων.

Η ΑΚΟΥΣΤΙΚΗ ΕΙΝΑΙ ΟΠΤΙΚΗ / Η ΟΠΤΙΚΗ ΕΙΝΑΙ ΑΠΤΙΚΗ

Η οπτική πρόσληψη επηρεάζεται τόσο απόλυτα από το περιεχόμενο της ακρόασης, ώστε να μιλάμε για την ακουστική ως μια οπτική, ασκώντας την κατά τον ίδιο τρόπο. Ως χάδι.

Η ΓΛΥΠΤΙΚΗ ΩΣ ΥΠΑΡΞΙΑΚΗ ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΑ

Με μια αυθαίρετη διατύπωση, η ασχολία με τη γλυπτική θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως μια υπαρξιακή οφθαλμολογία, εφόσον η ακινησία ενός γλυπτού, οι καμπύλες και η συχνή απουσία χρώματος βοηθούν το μάτι να επιλέξει πού θα ακουμπήσει, συγκεντρώνοντας την ύπαρξη σε μια συγκεκριμένη κάθε φορά λεπτομέρεια. Η ανασύσταση του βλέμματος μας επανασυστήνει τη λεπτότητα με την οποία το Είναι αποκτά παρουσία. Έτσι αναπτύσσεται το μέγιστο δυνατό αίσθημα ευθύνης του παρατηρητή, ώστε η κενότητα να γίνει κοινότητα. Ο θεατής αρπάζει τη νύξη και της ανοίγει χώρο για να πάει παρακάτω, ανάγοντας την τέχνη σε μέγιστο διαλογικό μέρος της ύπαρξης, σε ένα ποταμό προσεγγίσεων με πλήθος οράσεων σε κάθε απορία ή ευγνωμοσύνη, οδύνη και ηδονή στην οποία έδωσαν μορφή οι άνθρωποι. Μια σχεδόν θεολογία, μια μεταφυσική της βιολογίας.

ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΟΠΤΙΚΗ

Πώς η εικόνα μεταφράζεται και κατοικεί στην οικεία θέρμη της γλώσσας; Πώς προκύπτουν οι όροι της συνομιλίας χωρίς να γίνονται όμηροι της επεξήγησης; Ο λόγος μεταφέρει και απαντά στην αίσθηση των εικόνων με όρους γλωσσικού κολλάζ. Ζητήματα απεικόνισης, αναπαράστασης, μύθου, αποδόμησης, φαντασιακού, προβλήματα σχέσης, αναφοράς, περιεχομένου, επικαιροποίησης, ελιτισμού - όλα καταλαμβάνουν χώρο σαν ανήμερη αγέλη ζώων, η προσοχή θα κάνει τα πράγματα τακτικά. Η τέχνη μαλακώνει το βλέμμα, το κάνει ποιητικότερο μέσα στη γλώσσα.

RICHESSE MINÉRALE

A part of our soul
so companionate
tending to the nobleness,
that can tender us a probability
of exit the desert.

Her smell
mineral riches of the skin
waiting for a sign.

L'HISTOIRE DE LA MUSIQUE

Les molécules existent chorales dans le corps
harmonies d'amour et de tristesse.

Accélérant!
Le désir se déclenche!

Symphonie pour les veines à cordes,
le grand instrument de percussion
le grand instrument de reproduction.

Histoire de la musique
le souffle de l'homme.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Τα μόρια χορωδιακά στο σώμα,
αρμονίες του έρωτα και της θλίψης.

Accélérant!
Δυναμιτίζεται η επιθυμία!

Συμφωνία για έγχορδες φλέβες,
το μεγάλο κρουστό
όργανο αναπαραγωγής.

Ιστορία της μουσικής
η ανάσα του ανθρώπου.

Η ΑΝΟΜΟΛΟΓΗΤΗ ΘΛΙΨΗ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΑΣΕΩΝ

Στο κέντρο της μουσικής
τόνοι πνεύματος.
Η μεταφυσική βγαίνει απ' το παράθυρο,
προκαλεί την αναζήτηση των βλεμμάτων.

Φεύγοντας πήρε ολόκληρη τη χώρα μαζί της.
Οι *rues des ponts* ωκεανοί λαθών μακριά,
όπως και η μεγάλη χαρά
της συναρμολόγησης της σχέσης.

Η προκαθορισμένη δυνατότητα της ελευθερίας
DNAηκός θρίαμβος της απώλειας.

Κτυπημένη από την ομορφιά
αργοπεθαίνει πλήρης ιερών σαν τον Καρού.

Διαταράσσεται όμως εκείνη η αίσθηση
που παρέχει την υπεράνθρωπη ενημέρωση
του τι συμβαίνει στον κόσμο.

Through the distance,
"with deep affection",
πιο άτεχνη από ποτέ.

½

Μισό το ανθρώπινο βλέμμα, μισός Παρθενώνας, μισός Tour Eiffel, μισά βλέφαρα τα πάνω, δεν έκανε στάση πριν τη σπουδαία ζωγραφική, γιατί πιστεύεις ότι θα κάνει μετά; Στους μεγάλους σιδηροδρομικούς σταθμούς θα συνεχίσουν να πηγαινοέρχονται άνθρωποι ερωτευμένοι με την ανάσταση, τον πυρετό και το μεγάλο βήμα, χωρίς κανείς να τους ξεχωρίζει στο πλήθος. Ο γκρίζος ουρανός ενώνει με τρόπο μυστικό. Δεν υπάρχει απόλυτος χώρος, έτσι γνωρίζεται η Ειρήνη καλύτερα.

ΤΟ ΣΚΑΛΙΣΤΟ ΠΟΔΙ ΜΙΑΣ ΧΡΥΣΗΣ ΑΡΠΑΣ

Τα πάντα νυχτερινά στο βλέμμα της, βλέμμα ιλιγγιώδες, ζωηρό, προτιμά το κρύο για να μπορεί να ψάχνει τη θέρμη. Καταλαβαίνει τόσο λίγο τους ανθρώπους, τα κίνητρά τους της είναι άγνωστα. Βλέπει το στόμα τους σφιγμένο σαν να κρύβουν το μήλο του Αδάμ κάτω απ' τη γλώσσα χιλιομασημένο σαν ανούσια τσίχλα χωρίς υπόλειμμα γεύσης, μια γυμνή κολλώδης υφή που φουσκώνει από το σάλιο. Δονείται από μεταλλοφωνικούς ήχους αποφασιστικότητας, ακουμπά τα μάτια της στο σκαλιστό πόδι μιας χρυσής άρπας και τ' αφήνει για ώρα εκεί, σχεδόν ισοβίως. Αναγνωρίζει την ομορφιά ακόμη και στο βαθύ σκοτάδι, οσμίζεται κάλλος από απόσταση χιλιετηρίδων. Η ύπαρξη δεν είναι οκνή, η ύπαρξη παίζει πιάνο. Τη κτύπησε ηλεκτρισμός κι από τότε δεν έβγαλε το δάκτυλο απ' τη δόξα. *Ça va nous unir! Μια δριμεία νόηση θα μας κολλήσει τα χέρια.*

AU LIEU DE SCULPTURE

Oh, vous, un psaume dans la forêt!

ΑΝΤΙ ΓΛΥΠΤΟΥ

Ω, εσείς, ένας ψαλμός μέσα στο δάσος!

MADAME POMPADOUR

Laissez-moi embrasser votre esprit!

Αφήστε με να σας φιλήσω το πνεύμα!

UNE ROBE ABRI

Les oiseaux se cachent dans les plis sculptés de sa robe.
Une robe abri.

Elle sent l'odeur de la liberté, oh!
La proclamation de la volupté!

Une robe abri.

ΠΟΥΚΑΜΙΣΟ ΧΩΡΙΣ ΚΟΥΜΠΙΑ

Σε κάθε κλωστή η Αποκάλυψη.

BLIND DATE

Παρ' ολίγον να της πει:
τα κυπαρίσσια πιο ανθρώπινα από το βλέμμα
που ερωτευμένο
στέκεται με το ένα πόδι στην αιωνιότητα.
Έτσι μου 'ρχεται να γράψω
μια βαρυσήμαντη ωδή στο τυχαίο
που μας έκανε να συναντηθούμε.
Όταν το αίσθημα της ελευθερίας
ορμά στο σώμα,
ερωτεύεται αδιάκριτα
ένα σωρό γυναίκες,
τις ακούει με προσοχή
και χώνεται στα μάτια τους.
Πολλά εκτοξεύουν το βλέμμα,
στο άπειρο μόνο η λεπτότητα.

ΚΟΛΠΙΚΗ ΓΩΝΙΑ

Οι ωραίες γυναίκες
και οι μεγάλοι δρόμοι του Παρισιού
αποτελούν ανυπέρβλητες εικόνες
από όποια κολπική γωνία
κι αν τις δει κανείς.

Έζησε τη ζωή της εμπύρετα.

Η ΑΓΑΠΗ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΕΓΑΛΩΣΕΙ ΜΕΧΡΙ ΤΙΣ ΑΚΤΕΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Σηματοδοτείται ένας τόπος μακριά από όσα πρέπει να γίνουν. Ένα σημείο στάσης καθησυχαστικό. Εκεί! Εκεί! Όλα θα Λειτουργήσουν. Το χιόνι είναι απαλό. Μια αίσθηση τρυφερότητας την τραβά βαθιά μέσα της. Εκεί περνά μέρες ολόκληρες κι ενώ έχουν ησυχία το πνεύμα τους βράζει. Δοκιμάζουν την αποκαλυπτική γεύση της ένωσης, ικανές να μυρίσουν την έξαρση του πρωτόγνωρου. Η γαστρονομία της νόησης θα αισθανθεί το βάθος αργότερα.

-L'amour doit grandir jusqu'aux rivages de la liberté.
-Alors, nous laisserons cette formulation au soleil jusqu'à ce qu'elle sèche.

Η ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΕΙΝΑΙ ΠΟΙΗΤΙΚΗ

Με αρκετά έντονο
το αχρονολόγητο αίσθημα της αυτοκρατορίας
ο Haussmann πάντα δίπλα της
ψάχνει ένα ποτήρι για να διαλύσει μια ασπιρίνη.
Η εσωτερική της σιωπή αναχαιτίζεται.
Εκπλήσσεται διαρκώς,
αυτή είναι η δουλειά της.
Τα πράγματα την κατακλύζουν.
Ζει και σκέφτεται μέσα στο κρύο
ως τμήμα της συλλυπητήριας δύναμης του χειμώνα.
Έκπληξη
σπονδυλική στήλη της παρουσίας.
Τα πράγματα ξαναγίνονται
ορατά.

ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΕΡΓΟ ΤΕΧΝΗΣ

Η διαύγεια γκρεμίζει τη νύχτα εκ βάθους
Α-ΝΑ-ΣΤΑ-ΤΩ-ΣΗ

Oh désir! Ta poésie sauvage nous unit!

ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΣ ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΑΣ

Δέξου ευγενικά το σήμερα,
μη γίνεις πλεονέκτης αιωνιότητας.

Δέξου ευγενικά το σήμερα,
γίνε πλεονέκτης αιωνιότητας.

ΕΝΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΠΡΟΣ ΕΚΘΕΣΗ ΔΕΝ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΕΡΓΟ ΤΕΧΝΗΣ

Όλα
διέπονται
από
ανεξιχνίαστους
στοχασμούς.

ΤΙ ΕΧΕΙ ΝΑ ΠΕΙ ΤΟ **POST MODERN** ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟ **POST MODEM**

ΧΩΡΙΣ ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

“Να ποικίλεις”
την αγάπη
“επ’ άπειρον”

ΜΙΛΆ ΕΥΓΕΝΙΚΑ

Αυτά παθαίνει όποιος διαβάζει πολύ.
Κοιτάζοντας χαμηλά γεύεται ύψος.
Έχει σημασία πού κολυμπάς.

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΜΑΣ ΑΝΑΤΡΕΠΟΥΝ

Τα γεγονότα μας ανατρέπουν.
Ακούω τα πουλιά.
ΤΟ γεγονός.

ΠΡΩΙΝΑ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΧΕΙΜΩΝΑ

Κοίταξε επιτέλους έξω
απ' το ανοιχτό παράθυρο
να χωθούν βαθιά
τα κλαδιά μέσα στα μάτια.

Το δέρμα είναι πνεύμα.
Το κρύο σφίγγει το δέρμα.
Το κρύο σφίγγει το πνεύμα.

Πρωινά γαλλικού χειμώνα.
Η παρουσία είναι απόλυτη.
Κάμπος αιωνιότητας.

LES NOUVELLES CLOCHES DE NOTRE DAME

Από την καμινάδα έβγαιναν πυκνοί καπνοί και φλόγες.
Όταν τελείωσε η χύτευση, ο μεταλλουργός έκλαιγε.
Ιερείς τους έκαναν αγιασμό φορώντας εργατικές φόρμες.
Όταν τελείωσε τη ζωγραφική στο μέταλλο, η γλύπτρια έκλαιγε.
Όταν έφτασαν οι καμπάνες στον ναό
κάποιοι από το συγκεντρωμένο πλήθος έκλαιγαν.
Όλα είχαν το σχήμα ανοικτών ματιών.
Η προποιητική εποχή είχε τελειώσει.
Ο φόβος πατάχθηκε.

Η ΘΛΙΨΗ ΜΑΣ ΕΝΩΝΕΙ

Η δυτική Ευρώπη
στάθηκε αιχμηρά στοργική
προς την ανθρωπότητα.
Πρότεινε μια άλλη ιστορία
την ιστορία της επανόρθωσης.
Οδηγίες για το
«Τι να κάνετε μετά τη μπύρα».
Αισθάνθηκε ότι η θλίψη μας ενώνει.
Έδωσε νέο στήθος στην ελευθερία.
Η σκέψη της παρήγαγε ενέργεια
με το εκλεπτυσμένο καύσιμο της ενάργειας
και η τέχνη της έδειξε ότι
είναι καλό να ζεις μέσα σε σώμα.
Ναι, σίγουρα το έδειξε αυτό
κι ενώ η Jeanne τραγουδούσε
«dans le tourbillon de la vie»
ως τα γλυπτά
η σχέση των προσώπων
ακούμπησε πια τα βάθη της ιστορίας.

Η ΤΡΥΦΕΡΟΤΗΤΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΒΛΕΜΜΑ

Η χαρά θα νικήσει παρόλο που τα όπλα της είναι όπλα θλίψης.
Είμαστε όλοι οι άνθρωποι, όλες οι εποχές και όλα τα φέρετρα.
Θεώρηση της ζωής που είναι φλεγόμενη.

Φίλοι,
μου πειράξατε τον εγκέφαλο και δεν το πήρατε είδηση.

Ήταν ο αποχαιρετισμός μιας χαριτωμένης μέρας
που πάλεψε ως το θηρίο.

Grief unites us. Joy is an eremite.

ΤΑ ΣΚΥΛΙΑ ΔΕΝ ΓΑΒΓΙΖΟΥΝ ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ / ΓΛΥΠΤΙΚΗ

ΑΡΤΕΜΙΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΙΔΟΥ